

centansvar. Spørgsmålet vil således blive taget op i en bredere europæisk sammenhæng.

Der henvises til betænkningen side 152-157.

Justitsministeriet er enig i arbejdsgruppens overvejelser.

Justitsministeriet finder således, at spørgsmålet om en eventuel lovregulering af adgangen til at rette mangelskrav mod tidligere led på grund af de væsentlige internationale aspekter i forbindelse med udviklingen af EU's indre marked først bør tages op, når Kommissionens vurdering af behovet og mulighederne for en fællesskabsretlig regulering foreligger.

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

6.1. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

6.1.1. Forbrugerklagenævnet

Den foreslåede forlængelse af den absolutte reklationsfrist fra 1 år til 2 år betyder, at forbrugerne vil få mulighed for at gennemføre mangelskrav, som under den gældende ordning afskæres, fordi der er gået mere end 1 år efter at varen blev leveret. Dette indebærer bl.a., at flere sager end hidtil vil kunne indbringes for Forbrugerklagenævnet, som behandler klager fra forbrugere vedrørende bl.a. mangelfulde varer.

På nuværende tidspunkt er det vanskeligt at skønne nærmere over, hvor mange sager det vil dreje sig om. Stigningen vil først indtræde i 2003, idet forlængelsen af reklationsfristen først får reel betydning, når der er gået 1 år (den nuværende reklationsfrist) efter den foreslåede ikrafttrædelsesdato den 1. januar 2002.

Et eventuelt behov for øgede bevillinger til Forbrugerklagenævnet i anledning af de foreslåede regler vil på denne baggrund blive drøftet i forbindelse med udarbejdelsen af finanslovsforslaget for 2003.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for kommuner eller amtskommuner.

6.1.2. Information til forbrugerne om de nye regler

Det følger af forbrugerkøbsdirektivets artikel 9, at medlemsstaterne har pligt til at informere forbrugerne om de nye regler.

Justitsministeriet overvejer bl.a. at udarbejde informationsmateriale om de nye regler til brug for offentligheden. Eventuelle merudgifter til udarbejdelse og formidling af informationsmateriale mv. skønnes at kunne afholdes inden for Justitsministeriets gældende bevillingsmæssige rammer.

6.2. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Et udkast til lovforslaget har været forelagt for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens enhed for erhvervsregulering, som har anført, at forslaget synes at medføre såvel administrative som økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Enheden for erhvervsregulering har bl.a. peget på, at forlængelsen af reklationsfristen fra 1 til 2 år vil have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Justitsministeriet er enig i, at nogle af bestemmelserne i forslaget vil medføre øgede omkostninger for virksomheder, som leverer mangelfulde varer. Det drejer sig navnlig om forslaget om, at forbrugeren som hovedregel kan vælge, om der skal ske afhjælpning eller omlevering, når en vare er mangelfuld, og om forslaget om generelt at forlænge købelovens reklationsfrist fra 1 år til 2 år.

Herudover vil forslaget medføre visse engangsudgifter for virksomhederne til bl.a. ændring af informationsmateriale, standardvilkår mv.

For så vidt angår spørgsmålet om forbrugers adgang til at vælge mellem omlevering og afhjælpning af manglen indebærer forslaget, at sælgeren som udgangspunkt bliver forpligtet til at efterkomme et krav fra forbrugeren om, at der leveres en ny vare i stedet for at foretage reparation af den gamle. Dette vil efter omstændighederne kunne føre til øgede omkostninger for de erhvervsdrivende.

Forbrugers valgret begrænses imidlertid af, at omlevering ikke kan kræves, hvis det vil være umuligt, eller hvis det vil påføre sælgeren uforholdsmæssige omkostninger. Sælgeren er således ikke forpligtet til at gennemføre den beføjelse, forbrugeren har valgt, hvis sælgeren kan godtgøre, at der foreligger økonomiske omstændigheder, der giver grundlag for at fravige udgangspunktet. Ved vurderingen af, om omlevering vil påføre sælgeren uforholdsmæssige omkostninger, skal der tages hensyn til salgsgenstandens værdi uden mangler, manglens betydning, og om en anden beføjelse kan gennemføres uden væsentlig ulempe for køber, jf. lovforslagets § 1, nr. 9 (den foreslåede 78, stk. 1-2).

Selv om den valgte beføjelse således ikke må påføre sælgeren uforholdsmæssige omkostninger, hvilket må antages at begrænse de økonomiske konsekvenser for virksomhederne betydeligt, vil forslaget dog efter Justitsministeriets opfattelse påføre virksomhederne visse meromkostninger.

For så vidt angår forlængelsen af den generelle reklationsfrist fra 1 til 2 år, vil denne medføre øgede omkostninger for virksomhederne i det omfang, de le-